

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Frei János ügyvéd által képviselt ..... felperesnek, a ..... jogtanácsos által képviselt Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság (1024 Budapest, Margit krt. 85.sz.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében, mely perbe a dr. Jancsovcics Éva ügyvéd által képviselt ..... az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2007. évi március hó 27. napján kelt 25.K.33.864/2006/3. számú ítélete ellen a felperes által 4. sorszám alatt előterjesztett és 9. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán az alulírott helyen 2008. évi május hó 21. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

### Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, a fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg külön-külön az alperesnek és az alperesi beavatkozónak 40.000 (azaz negyvenezer) - 40.000 (azaz negyvenezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

### Indokolás

Az alperesi beavatkozó jogelődje, az ..... (a továbbiakban: alperesi beavatkozó) a 2002. évben, a ..... (a továbbiakban: Kht.) mint bonyolító bevonásával folytatott le közbeszerzési eljárást az 56. számú főút Mohács dél-nyugati elkerülő szakasz II. ütemének építésére. Az eljárás nyertese a ..... (a továbbiakban: M. Kft.) volt azzal, hogy az ajánlatában a beszerzés értékének 10%-át meghaladó mértékben résztvevő szervezetként jelölte meg a felperest és a .....-t (a továbbiakban: Kft.). 2002. május 27-én hozták létre a Kft. vezetésével, és a felperes társvállalkozásával a ..... (a továbbiakban: Konzorcium) megnevezésű vállalkozást, amely az útépítés

során más cégek mellett, az M. Kft.-nek is alvállalkozója volt, az utóbbi esetben 198.189.803 forint + áfa értékben. A Konzorcium a kivitelezési munkákba a felperest 88.698.334 forint + áfa forint értékben vonta be, mint alvállalkozót. Az útvonal építése során a felperes munkáit, más építetők mellett, az M. Kft. is ellenőrizte a felmérési naplókban.

2002. december 12-én a Kht. közbeszerzési eljárásban való részvételhez referenciaigazolást állított ki a Kft. részére „a Mohács dél-nyugat elkerülő útépités II. ütem kivitelezési munkáinál szerződés szerinti 441.310.034 Ft + áfa értékben” végzett munkáról.

Az alperesi beavatkozó, mint ajánlatkérő 2006. február 10-én a 6. számú főút 76,2-139,9 Kmsz közötti szakaszának út és híd-rehabilitációs munkái, valamint az egyéb hozzá kapcsolódó meghatározott munkák kivitelezése tárgyában indított nyílt közbeszerzési eljárást. Az alkalmasság minimum követelménye - egyebek mellett - az volt, hogy az ajánlattevő műszaki és szakmai szempontból alkalmatlan, ha nem tud az előző öt évben (2001-2005) legalább egy db. befejezett útépitési, útrehabilitációs, legalább 250.000.000 forint vagy 1 millió euró nettó értékű saját maga által teljesített referenciamunkát igazolni. Az igazolási módként a beruházások ismertetését és a megrendelő által kiadott - a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. tv. (a továbbiakban: Kbt.) 68.§-ának (2) bekezdése szerinti - referenciaigazolást kellett csatolni. A felperes ajánlatához a Kht., mint „szerződést kötő másik fél (beruházó)”, által 2005. július 4-én kiállított azon referenciaigazolást csatolta, amely szerint a felperes a Mohács dél-nyugat elkerülő út II. ütem útépitésében 441.310.034 Ft nettó értékben vett részt, ahol is a saját munkák aránya 100% volt.

Az ajánlatkérő hiánypótlási felszólítására a felperes 2006. május 4-én úgy nyilatkozott, hogy „Az ajánlatunk 287. oldalán található Mohács dél-nyugati elkerülő út II. ütem útépités tárgyú referenciaigazolással kapcsolatosan az ellentmondás valószínűleg abból adódhat, hogy Társaságunk az M. Kft.-nek mint nyertes Ajánlattevőnek a közbeszerzés értékének 10%-át meghaladó mértékben igénybe venni kíván, hivatalosan bejelentett alvállalkozója volt”. Az ajánlatkérő a továbbiakban megkereste az M. Kft.-t, illetőleg a Kft.-t jogutódját, a ..... -t (a továbbiakban is: Kft.), és a tőlük kapott tájékoztatásokra is figyelemmel, hamis adatszolgáltatás miatt kizárta az eljárásból a felperest.

A felperes több irányú jogorvoslati kérelmet nyújtotta be.

Az alperes a hamis adatszolgáltatás tényét vitató jogorvoslati kérelem kapcsán, egyebek mellett a felperes nyilatkozatásával megállapította, hogy a Kht. és a felperes között nem jött létre szerződés a referencia tárgyában. A 2006. május 4-ei nyilatkozatával a felperes elismerte a valóságtól eltérést, azt, hogy a ténylegesen szerződő fél az M. Kft. volt. Egyebekben azonban ez a 2006. május 4-ei nyilatkozat sem valós, mert a felperes az M. Kft.-vel sem állt közvetlen szerződéses viszonyban. Egyebekben a vitatott referenciaigazolás egy konkrét szerződést kötő partnert jelölt meg, míg a kérelmező által becsatolt teljesítés igazolások (felmérési naplók) alapján a kivitelezést három különböző megrendelőnek végezte. Az alperes értékelése szerint a felperes a jogorvoslati eljárásban felhívás ellenére sem csatolt olyan

okiratot, bizonyítékot, melyek cáfolták volna az ajánlatkérő hamis adatszolgáltatásra vonatkozó megállapítását, és ezért a felperest a Kbt. 62.§-ának (1) bekezdés b) pontja alapján ki kellett zárni az eljárásból.

Az alperes a felperes további jogorvoslati kérelmeit is megalapozatlannak tekintette, és a 2006. július hó 17. napján kelt D.352/19/2006. számú határozatában a felperes jogorvoslati kérelmét részben elutasította, részben pedig megszüntette a jogorvoslati eljárást.

A felperes keresetében többirányú indokok alapján elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

A hamis adatszolgáltatás tekintetében előadta, hogy a Kft-vel kötött konzorciumi szerződés alapján a felek tevékenysége nem különült el, jogosultak voltak azt oszthatatlanként feltüntetni és az általuk elvégzett teljes munkára hivatkozni. Ebből következően a Kht. teljes joggal állíthatta ki a Kft. részére a 2002. évben, majd a felperes részére a 2005. évben a referenciaigazolást.

Az alperes és az alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérte, az álláspontjuk szerint megalapozott határozati indokokra figyelemmel.

Az elsőfokú bíróság felperes keresetét teljes körűen elutasította.

A hamis adatszolgáltatásra vonatkozóan az elsőfokú bíróság a Kbt. 62.§-a (1) bekezdésének b/ pontja, 70.§-ának (2) bekezdése és 4.§-ának 9/ pontja alapján részletesen elemezte a hamis adatszolgáltatás intézményét, az adatot szolgáltató tudati viszonyait. Ennek alapján rámutatott arra, hogy a jogsértés megtörténte szempontjából kizárólag az eredménynek, vagyis a valóságnak meg nem felelő adat szolgáltatásának van jelentősége, annak, hogy a felperes által megjelölt referenciamunka megfelel-e a valóságnak, illetve, hogy az ahhoz kapcsolódó referenciaigazolás minden tekintetben valós információt tartalmaz-e.

Az érintett referenciaigazolásban a megrendelő szerződést kötő másik fél legfeljebb az M. Kft. lehetett volna, de semmiképpen a ténylegesen megjelölt Kht., hiszen azzal a felperes nem volt szerződéses viszonyban. Annak sincs jelentősége, hogy a felperes más jogviszony alapján, ténylegesen dolgozott-e a referenciamunkaként megjelölt útépítésen, és közömbös az is, hogy ezen munkavégzés során ki és milyen teljesítést igazolt a felperes számára. A felperesnek ugyanis az alkalmasság körében nem általában kellett megjelölnie bizonyos munkavégzéseket, hanem pontosan fel kellett tüntetnie a referencia által megjelölt munkát, amivel kapcsolatban meg kellett adni a megrendelő nevét és az egyéb információkat is.

Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem további előadásait is megalapozatlannak tekintette részletesen indokolt ítéletében.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte, indokokat a hamis adatszolgáltatás körében terjesztett elő. Álláspontja szerint a csatolt referenciaigazolás a munkák kifogástalan elvégzését tanúsítják, nem pedig arra vonatkozó nyilatkozat, hogy a felperes a Kht-vel kötött volna közvetlenül szerződést: erre egyébként nem is hivatkozott. Az okirat, tartalmának megfelelően,

a beruházó által kiállított nyilatkozat az elvégzett munka igazolására, mely igazolás adatai a valóságnak megfelelnek. Fenntartotta korábbi nyilatkozatait.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy az ajánlati felhívás a referencia igazolás szerinti megrendelő fogalmát a Kbt. 68.§-ának (2) bekezdésre hivatkozással, amely szerint a referenciaigazolásnak a szerződést kötő másik féltől kellett származnia, egyértelművé tette.

Az alperesi beavatkozó ellenkérelmében szintén az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. A szerződéses kapcsolatok áttekintését követően kiemelte, hogy a felperes referenciaigazolásként a Kht. által kiállított nyilatkozatot csatolta, amely sem a szerződő felek, sem az összecszerűség tekintetében nem tartalmazott valós adatokat.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a vonatkozó cégmásolatok, a felperes nyilatkozatait és az általa csatolt okiratok alapján 7-I. alatt megállapította, hogy felperes megnevezése ..... változott, majd az alperesi határozat tekintetében jogutódlás következett be. Ezért 7-II. sorszámú jogerős végzésével a ..... a perből elbocsátotta azzal, hogy a pert az alperes ellen a ..... felperes folytatja.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a fellebbezési eljárás terjedelmét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 247.§-a (2) bekezdésére figyelemmel - alkalmazva a Pp. 253.-ának (3) bekezdését - a felperesi fellebbezésben előadott indokok szerint határozta meg, így kizárólag a hamis adatszolgáltatás körében vizsgálódott, a felperes korábbi nyilatkozatait is ebben a körben vette figyelembe.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által feltárt tényállást kiegészítette a 2002. évi 56. számú főút Mohács dél-nyugati elkerülő szakasz II. ütemére vonatkozó közbeszerzési eljárásnak a referencia igazolás szempontjából lényeges elemeivel. A felperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel, a kiegészített tényállás alapján, a Fővárosi Ítéltábla a következőket állapította meg.

Az elsőfokú bíróság a hamis adatszolgáltatás intézményét feltárta, lényegét helytállóan foglalta össze, következtetéseivel a másodfokú bíróság egyetért.

Az ajánlati felhívás szerinti referenciaigazolásnak, a fellebbezésben foglaltakkal szemben, nem csak a referált munkák kifogástalan elvégzését kellett tanúsítani, hanem az ajánlati felhívás III.2.3. pont első francia bekezdésében felhívott Kbt. 68.§-a (2) bekezdésének megfelelően, a szerződést kötő másik féltől kellett származnia. A felperesnek a 2005. július 4-ei keltezésű referencia igazolása a szerződést kötő fél tekintetében valótlan adatot tartalmazott, mivel az igazolás szerinti Mohács dél-nyugati elkerülő szakasz II. ütemére a Kht. nem kötött szerződést a felperessel. Kiemeli a Fővárosi Ítéltábla, egyrészt azt, hogy az érintett munkákra, a hiánypótlási felhívásra tett 2006. május 4-i nyilatkozat szerinti M. Kft-vel sem kötött alvállalkozói

szerződést a felperes, másrészt pedig azt, hogy a másik lehetséges szerződést kötő fél, az M. Kft. megjelölésével a felperes saját tudomása alapján vonta kétségbe az ajánlattal benyújtott igazolás adatainak valóság tartalmát.

A Fővárosi Ítéltábla egyetért az elsőfokú bíróság következtetésével: az adatszolgáltatást a referenciaigazolás szerinti szerződő fél tekintetében kellett vizsgálni, ezért teljes mértékben irreleváns, hogy a felperes az útépitésen dolgozó más szerződést kötő fél partnereként ténylegesen dolgozott-e, illetőleg milyen jogviszony keretében. Az ajánlathoz csatolt 2005. július 4-ei keltezésű referencia, a felperes által a valóságnak megfelelően ismert, de a valóságtól eltérően közölt adatot tartalmazott, amely így kimeríti a Kbt. 4.§-ának 9/ pontja szerinti hamis adat fogalmát. Mivel a Kbt. 62.§-a (1) bekezdésének b/ pontja alapján az ajánlatkérőnek az eljárásból ki kell zárnia az olyan ajánlattevőt, aki az eljárásban előírt adatszolgáltatási kötelezettségének [különösen 70. § (2) bekezdése, 71. §] teljesítése során hamis adatot szolgáltatott, illetőleg hamis nyilatkozatot tett, az elsőfokú bíróság helytállóan tekintette jogszerűnek az alperesi határozat ezirányú megállapításait: az ajánlatkérő jogszerűen zárta ki a felperest az eljárásból.

Fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel támadott részében Pp. 254.§-ának (3) bekezdése alapján, helyes indokainál fogva, helybenhagyta.

Az alperest és az alperesi beavatkozót megillető másodfokú perköltségről a Pp.78.§-ának (1) és (2) bekezdésének megfelelően rendelkezett a Fővárosi Ítéltábla, míg a sikertelenül fellebbező felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére.

**B u d a p e s t, 2008. évi május hó 21. napján**

**dr. Rothermel Erika** s.k. tanácselnök,      **Huszárné dr. Oláh Éva** s.k. előadó bíró,  
**dr. Losonczy Erzsébet** s.k. bíró

A kiadmány hitelül:  
írnok